

Sundhedsudvalget
SUU alm. del - Bilag 607
Offentligt

Til Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Att. Kontoret for Regional sundhed
Slotsholmsgade 10 -- 12
1216 København K

4. juli 2006

Kopi til orientering til medlemmerne af Folketingets sundhedsudvalg.

Svar vedr. høring om bekendtgørelse om genoptræningsplaner, udkast til vejledning om træning i kommuner og regioner m.m. J.nr. 2005 – 11033-43.

HjerneSagen har med tak modtaget ovennævnte til udtalelse.

HjerneSagen er en forening for mennesker ramt af en blodprop eller blødning i hjernen og deres pårørende. Foreningen har ca. 8.500 medlemmer. HjerneSagens høringssvar vil have afsæt i de problemer på genoptræningsområdet, vi som forening får præsenteret af vores medlemmer.

Først og fremmest ønsker vi at understrege, hvor vigtigt det er, at man som apopleksiramt får en god, hurtig og tilstrækkelig genoptræning både i forbindelse med selve sygehusopholdet og efterfølgende.

At blive ramt af apopleksi betyder for mange livsvarige – ofte – alvorlige følgevirkninger som fx halvsidige lammelser, tale- og sprogforstyrrelser og en række kognitive skader. Følgevirkninger som kræver gode og sammenhængende genoptrænings- og vedligeholdelsestilbud. I de tilfælde hvor man ikke opfylder betingelserne for vederlagsfri fysioterapi, bør det således præciseres, at kommunerne har pligt til at tilbyde vedligeholdelsestræning.

Desværre hører vi ofte, at genoptræningen ikke er tilstrækkelig og koordineret, hvilket er meget belastende, når man er afhængig af tilbuddet. Begrebet genoptræningsplan er for mange et ukendt fænomen – og dette uanset af apopleksiramte ofte hører til den gruppe borgere, der har behov for genoptræning efter udskrivning.

HjerneSagens kommentar knytter sig til bekendtgørelsesudkastet om genoptræningsplaner og vejledning om træning i kommuner og regioner.

Vi vil gerne understrege, at vi finder, at det særdeles positivt, at der, når betingelserne er til stede, skal udarbejdes en genoptræningsplan. Det er dog foreningens opfattelse, at der bør ske en opstramning af området, således at det sikres, at der rent faktisk tages stilling til, hvorvidt der skal udarbejdes en genoptræningsplan. Alt for ofte hører vi, at der ikke er udarbejdet en genoptræningsplan, selvom det kan synes oplagt, at dette burde være sket. HjerneSagen skal derfor

foreslå, at det understreges, at en patient ikke kun har ret til en skriftlig genoptræningsplan, (hvis betingelserne herfor er opfyldt) men at der også skal udarbejdes en skriftlig begrundet afgørelse såfremt det skønnes, at der ikke er behov for en genoptræningsplan. I begge tilfælde skal der gives skriftlig vejledning om muligheden for at klage, og hvortil der kan klages.

HjerneSagen skal også foreslå, at der strammes op på indholdet i genoptræningsplanen, således at det fx bliver obligatorisk at beskrive den genoptræning, der har fundet sted under sygehusindlæggelsen. Foreningen finder også, at bekendtgørelsen bør indeholde visse formkrav til en genoptræningsplan, således at der sikres en nogenlunde ens standard rundt om i landet.

HjerneSagen finder det beklageligt, at det kun er Socialministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriets regler, der er sammenskrevet i "Vejledning om træning i kommuner og regioner". Undervisningsministeriets regler på specialundervisningsområdet burde også være indarbejdet. Der nævnes ganske kort i vejledningen på siderne 6 og 13, at indsatsen skal koordineres med specialundervisningsområdet, men der er ingen konkrete eksempler nævnt herpå. Det betyder fx, at taleundervisning overhovedet ikke er nævnt i vejledningen, og at faggruppen talepædagoger/logopæder ikke er eksisterende i vejledningen i forhold til genoptræning/vedligeholdelsestræning. I øvrigt er de tilbud, der i dag ligger i voksenskolernes regi, og som yder en stor indsats i forhold til hjerneskadeområdet, heller ikke nævnt. HjerneSagen skal opfordre til, at dette område præciseres i vejledningen.

HjerneSagen har følgende konkrete forslag til tilføjelser/ændringer:

På side 6 sidst i afsnit 3.1: "De ydelser" bør beskrives nærmere, så som fx taleundervisning.

På side 7 andet afsnit: Nu står der "Det tilrådes desuden at lægen inddrager andre sundhedspersoner HjerneSagen foreslår, at der i stedet kommer til at stå "Det forventes at lægen... Herudover foreslås det, at talepædagog/logopædfaggruppen også nævnes som eksempel.

På side 13 næstsidste afsnit: Her bør der igen gives eksempler på de tilbud, der gives efter specialundervisning for voksne.

På side 19 øverst: Her nævnes kontaktpersonordningen, der skal sikre en effektiv kommunikation parterne imellem, hvilket er udmærket. Men der nævnes intet – hverken her eller andre steder i vejledningen – om, hvordan den effektive kommunikation skal ske i kommunerne, når mange sektorer/afdelinger skal inddrages i en genoptræning/vedligeholdelsestræning. HjerneSagen finder det meget vigtigt, at der tages hånd om denne problemstilling. Herudover vil vi gentage vort ønske om, at der i kommunalt regi etableres en ordning på hjerneskadeområdet i lighed med den der findes om forebyggende hjemmebesøg til borgere over 75 år. En sådan koordinerende person ville kunne medvirke til at sikre, at mennesker ramt af en hjerneskade bliver gjort opmærksom på de tilbud, der findes bl.a. på genoptræningsområdet.

I afsnit 6 om patienters frie valg på genoptræningsområdet vil vi foreslå, at der etableres en tilbudsportal i lighed med den, der oprettes på det sociale område. Som det er i dag har den enkelte borger/patient ingen mulighed for at skaffe sig overblik over, hvilke tilbud der eksisterer. Kommunerne skal – jf. side 20 midtfor – ved den første kontakt til patienten informere denne om muligheden for at vælge mellem fagligt relevante genoptræningstilbud – men kommunerne

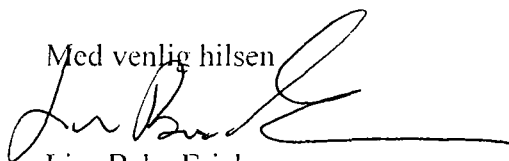
forpligtes ikke til at give en oversigt over tilbud -- og måske har kommunerne heller ikke viden om andres kommuners tilbud!

Side 23 afsnit 7.1. "Hvis genoptræningsstedet er valgt efter reglerne om patienternes frie valg på genoptræningsområdet, er der en begrænset ret til befordringsgodtgørelse". HjerneSagen ser gerne at denne begrænsede ret til befordringsgodtgørelse erstattes af en ret til befordringsgodtgørelse på samme vilkår, som i øvrigt gælder på området. For mange mennesker er det fri valg ellers illusorisk.

På side 23 afsnit 2: HjerneSagen foreslår at der, i lighed med henvisningen til reglerne om personligt tillæg, også henvises til reglerne i lov om social service om merudgifter for både børn og voksne - §§ 41 og 100.

Vi håber, at vores kommentarer vil indgå i det videre arbejde.

Med venlig hilsen

Lise Beha Erichsen
direktør